

Lucie Štošková

ANĎELSKÁ ČARODĚJKA

KVADRIGA ~ KNIHA DRUHÁ

Lucie Stošková
Kvadriga: Andělská čarodějka

Copyright © Lucie Stošková, 2025
Cover & Illustration © Martin Stehlík, 2025
Czech edition © Backstage Books, 2025

ISBN 978-80-7665-029-9 (pdf)
ISBN 978-80-7665-028-2 (print)

Lucie Stošková

ANĎĚLSKÁ ČARODĚJKA

KVADRIGA ~ KNIHA DRUHÁ

Backstage Books

2025

Děkuji svým dcerám a rodičům za dlouhodobou podporu mé literární činnosti. Můj dík patří především mé mamince Lence Stoškové za stovky hodin nezištné pomoci při dokončování knihy. V neposlední řadě děkuji také svému příteli Jiřímu Kostelníkovi za nápady, které tento příběh obohatily.

*„Stvořitel ji za vámi poslal, aby vás definitivně vyrvala z ďábelských
parátů vašeho bývalého pána. Kdo jiný by to dokázal než andělská
čarodějka, jakou Celestia bezesporu je?“*

Steve Whisdom
angirský zlatý štítonoš

PROLOG

Už uběhlo osm měsíců od doby, kdy pan docent Claudius Drake, univerzitní vyučující a proděkan Fakulty věcné magie Univerzity Medey kolchidské ve městě Wolftownu, získal poprvé ve své akademické kariéře, a jak se posléze zařekl také naposledy, svou osobní asistentku. A že to vedle ní byla jízda! Šílenější, bláznivější, možná i nebezpečnější než celý jeho dosavadní život včetně neslavné morsvirské éry.

Ano, Claudius Drake se před více než čtrnácti lety jako dvacetiletý mladík spolčil s temnými silami a začal sloužit zlu, které si říkalo Jeho Milost vévoda z Erferuviollsu, pán ohně. Ale dobré principy v jeho nitru nikdy nedovolily temnotě, aby ho zcela pohltila. Claudius nakonec přetrhal duševní svazky s vládcem zla a díky varování, jež před necelými jedenácti lety poslal do posvátného města Angiru, vévodova říše zanikla. Jejím poraženému tvůrci se však podařilo uniknout. Erferuviollsovo impérium bylo zničeno, plány však nikoliv. Hrozba přetrvala.

A pomyslný vlak, do něhož Claudius nastoupil tím, že do své praxe přijal zmiňovanou asistentku Celestii Aspenovou, se řítí rychleji než japonský šinkanzen. Od lednových a únorových vzájemných slovních soubojů, přes březnové proklínání smrtící kletbou, dubnovou záchranu vodního koně ceffyl dŵra a míchání lektvaru nezvladatelné vášně, květnovou rvačku se studentem Mariem Krodowskim, červnové krevní sérum, jímž Claudius zachránil po útoku voodoo kouzly Celestii život. Dále přes červencový masakr na dostižišti, následnou společnou noc v hotelovém pokoji a hru dáma u něj doma, alkoholový úlet s univerzitním kolegou a kamarádem v jednom magistrem Tadiem Harswem, až po jeden vášnivý srpnový polibek. Ten konečně otevřel Claudiovi oči.

Nečekaná dokonalost vzájemného objetí, k němž došlo po ukončení zkoušení jisté punčoškové podvodnice, Drakeovi jasně vysvětlila, že asketický způsob života, který si

po sebevraždě jeho mladičké manželky Iony dobrovolně zvolil, pro něj zřejmě nebude to pravé ořechové.

Nikdy by nevěřil, že k něčemu takovému může dojít. Nikdy, ani v těch nejšílenějších představách by ho nenapadlo, že by se ještě do někoho dokázal zamilovat. Jenže Cestellestia nebyla jen tak někdo!

Třicetiletá pyšná, zupná, nezkratitelná kráska, zlatě zářících vlasů a zelených očí, v nichž se sem tam přehnal africká savana, se společně se svou mladší sestrou Cairou, bodyguardem Stevem a dvojčaty Patrikem a Paulem v lednu 2014 rozhodla opustit bílé věže posvátného města Angiru a nalézt dočasné útočiště ve wolftownské univerzitní pevnosti pod ochrannými křídly pana prorektora sira Viktora Suetonia Merita.

Proč útočiště? Protože sama nadána obrovskou kouzelnou mocí byla pro nepřítomného, přesto velmi nebezpečného vévodu velmi žádaným objektem. Ona, co bránila v návratu zla. Ona, která, sama zasažena temnou černou magií, sváděla krutý boj s dobrem a zlem ve své duši. Ona, jež měla ve své moci zničit vše dobré na této zemi. Ona, která však mohla tento svět i zachránit. Ne, to poslední není tak úplně pravda. SAMA NE!

Díky vpádu zářící angirské komety do jeho života se pro pana docenta Drakea mnohé změnilo. MNOHÉ! Například jeho krajně odmítavý postoj k hudbě a zpěvu jako nástroji pro vyjádření emocí. K této zdánlivě kratochvíli měl nyní hodně příležitostí, neboť nějakou nevyzpytatelnou náhodou nebo snad řízením osudu se zkušebna štítonošů nacházela přímo za zdí Drakeovy soukromé kolejní komnaty. A jak jinak než pouhou náhodou byla jeho komnata s onou zkušebnou propojena tajnou chodbou, již pan docent kupodivu velmi často využíval. Za zdí sice krásné písně slyšel docela dobře, ale škvírou mezi závěsy měl na objekt svých marných tužeb také nerušený výhled.

Své sledování si dokonale užíval. V pracovní nebo v učebnách si něco podobného dovolit nemohl, protože by byl okamžitě odhalen, nicméně tady se dívat směl.

Podvědomě to vnímal už dlouho, ovšem díky polibku před několika dny nabyly jistoty. Zakoukal se do ní. Tolik se snažil s tím bojovat. Mnohokrát upadal do nelítostných výčitek svědomí, co na něj doslova řvalo, že on na lásku NEMÁ PRÁVO! Byl to on, kdo zahubil svou černovlasou princeznu, on, jenž svou vlastní hloupostí navždy zničil záři modrých safírů Ioniných očí. On, který byl příčinou její sebevraždy!

Jistě, hlava mu naprosto racionálně sdělovala, co by měl cítit a jak by se měl chovat. Jenže srdce! To zrádné nevyzpytatelné srdce ji vůbec neposlouchalo a dělalo si, co samo chtělo. Jeho urputná snaha ubránit se drtivému vlivu hluboké africké savany Cestellestianých nedostížných očí byla navíc vehementně podřívána mírně erotickými sny, které ho od společné noci v hotelu Čapí věže v Prstočárově navštěvovaly téměř každou noc. Koho jiného by se týkaly než právě jí?

A tak zde, skryt těžkým tmavě zeleným brokátovým závěsem na dřevěném ochoze nad zkušebnou, stál minimálně dvakrát do týdne a nechával se vtahovat do podmanivosti vlastní fantazie.

Ano. Claudius ji miloval! A ke své hrůze si uvědomoval, že takto zběsilé emoce prožívá naprosto poprvé. Dosud byl přesvědčen, že ví, co je opravdová láska. Jenže nyní si tím už tak jistý nebyl.

Ovšem proti naplnění jeho tajných tužeb stály tři velmi podstatné skutečnosti. Za prvé to byl již zmiňovaný stín věčné viny za Ioninu smrt, dále jeho absolutně nedostatečné sebevědomí v milostných záležitostech, které ho neustále sráželo větami jako: *Kde jsi ty a kde je ona? Nikdy bys pro ni nemohl být dost dobrý! Nesaháš jí ani po paty! Co by na tobě asi tak viděla?*

Posledním a možná nejpodstatnějším problémem bylo, že zde byl také někdo třetí. Nejmocnější z černokněžníků, děkan Fakulty černé magie, profesor Nestor Rivers. Muž, s nímž trávila krásná štítonoška mnoho a mnoho chvil o samotě v jeho ostrozubské pevnosti. Ten, koho, jak byl Claudius přesvědčen, milovala.

Jak bojovat s magickou dokonalostí černočerných uhrančivých očí, jak trumfnout ono vražedné charisma muže, který ladným pohybem své oslnivé ebenové hůlky s velkým obsidiánem uvnitř dokázal ovládat i nejtemnější sféry lidského bytí? Jak pokořit magickou havraní auru, doprovázející ho všude tam, kde se objevil? Ne, něco podobného nebylo možné. S Riversem se soupeřit prostě nedalo. Byl příliš mocný, velkolepý, oslnivý, uhrančivý plus ještě asi tisíc dalších nej přívlastků.

A tak si Claudius, zaslepený falešným vědomím vlastní nedokonalosti a bezvýznamnosti, vůbec neuvědomoval, že právě s ním tráví jeho slečna asistentka v hodinách a v pracovním daleko víc času než s charismatickým černokněžníkem, že k němu vysílá nejkrásnější úsměvy, že k jeho uším doléhají niterné písňové texty, plné osobních zpovědí.

Ne, toto Claudius Drake prozatím neviděl.

PROZATÍM!

DEN „D“ A JEHO PACHUŤ

V neděli 31. srpna 2014, čtyři dny po svých „úspěšně“ neúspěšných státnicích, informovala Cellestia ve zkušebně všechny zbylé štítonoše, že si přeje strávit dnešní odpoledne o samotě. Jejím cílem se stal Magický hvozd, chaotický prales pokrývající údolí mezi wolftownským masivem a vrcholem zvaným Ostrozub.

Zde v samotě pralesní hlubiny, obývané velkým množstvím především mytických zvířat, ptáků, plazů, hmyzu, ale i kouzelných stvoření veskrze lidských, nacházela dostatek prostoru k přemýšlení. Dnes byla odhodlána znovu nahlédnout do Drakeovy minulosti. K tomuto rozhodnutí ji podnítil šílený nitrozpytový souboj mezi ním a profesorem Riversem z minulého pátku, v němž pan docent exceloval, ovšem mocný černokněžník zoufale pohořel.

Byl nejvyšší čas seznámit se s další částí Claudiova mládí. Už poslední výlet do Drakeovy minulosti, konající se v květnu letošního roku, jí dal pořádně zabrat. Její vlastní životní osudy byly totiž s osobou pana docenta spojeny daleko více, než by se mohlo na první pohled zdát. Každému, kdo čte tyto řádky, je asi dávno jasné, že návštěva ve Wolftownu a následné zvolení si Claudia Drakea za vedoucího studia nebyly pouhými náhodami. Dospělá Cellestia se totiž zcela vědomě nabourala do života člověku, jehož jako sedmnáctiletého mladíka ve svých třinácti letech zachránila. Odnesly to tehdy nádherné vitráže gotických oken v sále menzy a rovněž její studium na středoškolském lyceu ve wolftownském podhradí. S ním byl po této události konec. Obojí v ní zanechalo drásavé vzpomínky, a tak vlastně není divu, že s pokračováním svého pátrání otálela skutečně dlouho. Nyní bylo však zřejmé, že věci jsou mnohem dál, než předpokládala, a ona se musí poprat s nepříjemnou skutečností.

Jenže když procházela pod spletenými větvemi staletých velikánů, čím dál víc ji svíral pocit, že si asi nevybrala zrovna nejhodnější den. Nebyla si vůbec jista, zda bude mít na